

Michal Vojsovič

12. apríla 2021

60 + 40 rovná sa 100.

Teda, malo by sa.. Navyše, ak táto číslica slúži ľudstvu na to aby ňou ohraničilo relatívne malú, ale pravidelnú časť svojej histórie – storočie. V týchto dňoch si pripomíname dve výročia, ktorých súčet dohromady na tú stovku vydá. A aj keď od toho prvého v týchto dňoch uplynie 60 rokov, myslím si že v ére ktorej začiatok tento deň ohraničuje sa udialo toľko udalostí, žeby to na to storočie aj vystačilo.

Storočie v ktorom to začalo kvôli súpereniu medzi veľmocami a skončilo to érou medzinárodnej spolupráce. Inak to vo vesmíre predsa ani nejde. Je krutý a neodpúšťa, do dnešného dňa stál život takmer 20 ľudí rôznych národov. Títo všetci položili životy za to, aby ľudstvo mohlo siahnuť na hviezdy. Na počiatku tohto všetkého bol jeden človek ktorý mal sen a jeden odvážny ruský (vtedy sovietsky) pilot ... a 115 minút, ktoré navždy zmenili svet. Gagarin. Major Jurij Gagarin, vtedy ešte neznámy pilot. Dnes toto meno pozná snáď každý na svete.

Na svete, ktorý bol dlho rozdelený na dve strany. Nie je však mojou úlohou toto nejako analyzovať, alebo hodnotiť. Po lete Jurija A. Gagarina však nasledovali vesmírne preteky, ktoré vyvrcholili tým, že 12 ľudí stálo na povrchu Mesiaca. A o niečo neskôr, sa dokonca stretli kozmické lode oboch veľmocí na obežnej dráhe a ich posádky spolupracovali. Pretože bez spolupráce to nejde, aj keď toho súperenia zrejme býva niekedy predsa len viac. Ale rovnako to nejde ani bez vzájomnej úcty a rešpektu. Prečo to spomínam práve tu?

Pretože presne 20 rokov po tomto ruskom dobrodružstve čakal na Floride na svoj prvý štart pripravený americký raketoplán a v ňom dvojica astronautov. Y. Young a R. Crippen. Prvý bol žijúcou legendou, ktorá dovtedy letela snáď vo všetkom, čo Američania do vesmíru poslali. Druhý bol nováčik, ktorý letel na obežnú dráhu prvýkrát, ale rovnako to bol skúsený pilot. Že to vyšlo presne 20 rokov po sebe, v sebe má istú dávku symboliky, pretože éra raketoplánov mala po letoch na Mesiac začať novú éru pilotovanej kozmonautiky. Malo sa hore lietať často. Veľmi často, podľa pôvodných plánov dokonca každých 6 týždňov.

Ale, človek mieni ... a čas a realita to zvyknú zmeniť. Raketoplány stáli pri zlomových momentoch ľudských dejín, ale v roku 2011, po 135 letoch definitívne dolietali. Avšak majú za sebou kusisko roboty, ktorý prvou kozmickou rýchlosťou možno práve teraz prelieta nad našimi hlavami – Medzinárodnú vesmírnu stanicu.

A na nej, okrem krajín ktoré sa na jej fungovaní podieľajú, aj fotka človeka ktorý stál na začiatku tohto celého – Jurija Gagarina.

Súčasná doba v ktorej žijeme už viac než rok, mi svojou náročnosťou a zákernosťou pripomína začiatky výskumu vesmíru. Ani vtedy sme nevedeli, čo nás za hranicami Zeme čaká ... a pozrite, zvládli sme to!

Takže, 60 + 40 sa skoro rovná aj 100! Záleží na uhle pohľadu..